

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır:
[<http://www.risaleonline.com/soru-cevap/seriatten-korkmak>]

Muhtelif

Soru

Őeriaten Korkmak

Şeriat nedir? Şeriat kelimesinden bazı kimselerin çok korkmasının sebebi ne olabilir?

Cevap

Geçen asrın büyük fıkıh alimlerinden mer Nasuhi Bilmen, "Hukuk-u İslamiye ve Istılahat-ı Fıkhiye Kamusu" adlı eserinde Şeriatı geniŐ bir Őekilde ele alır ve Őu Őekilde tarif eder:

- 1- Şeriat, "din" kelimesiyle aynı manadadır.
- 2- Şeriatı kulları için Allah koymuŐtur.
- 3- Şeriat, dīnī ve dnyevī hükümlerin (kuralların) tamamıdır.
- 4- Şeriat kavramının içinde, inanç hükümlerinin yanında ahlaka, ibadete ve günlük hayattaki iŐlere dair hükümlerin hepsi vardır.
- 5- Şeriat kelimesiyle; kur'ana, hadise, icmaya ve kıyas-ı fukahaya dayanan hükümler kastedilmiŐ olur.
- 6- Genel anlamda, her peygamberin getirdiĐi ilahi kanunlara da Şeriat denir.

Kur'an-ı Kerim'de Őeriatın Hz. Muhammed (sav)'e, Allah tarafından indirildiği Őu Őekilde aklanır: "seni emirden bir Şeriat üzerinde kıldık." (Casiye suresi, 18)

Netice olarak şeriat Allah'ın dini ve Allah'ın kanunları demektir.

İnançlı bir müslümanın Allah'ın kanunlarından korkması kadar garib bir şey olamaz. Bu tam anlamıyla, İslam dinine hem inanmak, hem de inanmamak manasına gelen bir çelişkidir. Halbuki ya inanıyordur, ya da inanmıyordur.

Bu çarpık durumun sebebi iki şeydir:

Birincisi; insanların bu konuda son derece cahil bırakılmış olup din ile şeriatin aynı şey olduğunu bilemez hale gelmiş olmasıdır.

Ya da, manasındaki yakınlığı anlaşıp da şeriate karşı çıkmak ile dine karşı çıkmamanın aynı şey olup, kişiyi ebedi ahiret saadetinden mahrum edecek büyük bir hata olduğunu bilemez durumdadır.

İkincisi; aleyhte yapılan aşırı propagandalarla insanların korku ve evhamlarının tahrik edilmiş olmasıdır. Nasilki, küçük çocuklara yapılan telkinle hayali bir öcü kavramından korkar hale gelirler. Artık korkmaları için onlara, sadece "öcü" demek yeterli olur.

Maalesef aleyhte yapılan çalışmalarla, "dinim İslam" diye rahatlıkla söyleyebilen bazı insanlar, hemen hemen İslam dini ile aynı manadaki, İslam şeriatini kavramını işittiklerinde içlerinde bir soğukluk ve ürperti duymaktadırlar.

Hatta alabildiğince şeriat kelimesi aleyhinde konuşmalar yapan bazı aşırı kimseler, "şeriatin kestiği parmak acımaz" deyimini kullanırken aynı soğukluğu hiç hissetmezler.

Çünkü tamamen kelimeler üzerinden yapılan aleyhte çalışmalarla, mesnedsiz ve hayali korkulara kapılmış durumdadırlar. Bir kelimedenden korkarken, diğerinden korkmaz hale gelmişlerdir. Yani ortada mana yok, anlamak yok, korkulan bir kelime var...

Bu halden kurtuluşun yolu, insanların İslamiyet hakkındaki cahilliklerinden kurtulmalarıdır. Şeriat aleyhtarlığının insanı ahiret saadetinden mahrum edeceğini anlamalarıdır.

Hem Allah'ın dinine karşı geleceksiniz, hem de Allah'ın sizi Cennete alacağını umacaksınız! Yani hem Allah'a karşı cephe alacaksınız, hem de onun sarayında ebedi iltifat görmeyi bekleyeceksiniz! Bu tamamen hayal ürünü olan kuru bir avunmadan başka bir şey olamaz.

Bakın Allahu Teala Hazretleri onun indirdiği hükümlerle hükmetmemizi Kur'an'da nasıl emrediyor:

"(Ey Resûlüm!) Hem (o kitâbı,) onların arasında Allah'ın indirdiğiyle hükmet ve onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiği şeylerin (hükümlerin) bir kısmından seni şaşırtmalarından sakın diye (indirdik).

Buna rağmen (sana indirilen hükümden) yüz çevirirlerse, artık bil ki Allah ancak, onlara bazı günahları yüzünden bir musîbet vermek istiyor. Ve şübhesiz ki insanların birçoğu,

gerçekten fâsıktırlar.Yoksa câhiliye hükmünü mü istiyorlar? Artık kat'î olarak îmân edecek bir kavim için, Allah'dan daha güzel kim hüküm verebilir?" (Maide, 49-50)

İslam şeriatı, Peygamberimiz'in en büyük mucizelerinden biri olup O'nun Allah resulü olduğunu gösteren en büyük bir delilidir. Bediüzzaman Hazretleri bu hakikati şöyle izah eder:

"Ümmî (okuma yazması olmayan) bir zâтта (Peygamber asm.da) zuhur eden (ortaya çıkan), o şeriat; ondört asrı ve nev'-i beşerin humsunu (insanlığın beşte birini), âdilane (adaletle), hakkaniyet üzere ve müdakkikane (çok dikkatlice), hadsiz kanunlarıyla idare etmesi emsal kabul etmez (benzeri yoktur)." (Şua'lar,119)

Yani Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav), ömrü boyunca hiç bir insandan, din adamından ya da felsefeciden ders almadığı, hatta okuma yazma da bilmediği halde ve üstelik kırk yaşına kadar hiç bir şiir dahi söylemediği, edebî bir eser ortaya koymadığı ve hukuk kuralları üzerine bir uzmanlık yapmadığı halde kırk yaşından itibaren Peygamber olmasıyla beraber, birden iş değişmiştir.

Vefatına kadar geçen 23 sene içerisinde, olağanüstü güzellikte, Arabca'nın edebî şaheserlerini ortaya koymaya başlamıştır. Bunları işiten o zamanın şair ve edebiyatçıları, bu sözler karşısında hayran olarak, bir insan böyle güzel söz söyleyemez diyerek kimi iman etmiş, kimisi de hayretinden secde etmiştir. Bu noktada pek çok hadiseler tarihlere kaydedilmiştir.

Bu derece garib olan diğer bir şey de, hukuk sahasında hiç bir uzmanlığı olmayan bu Zat (asm), birden bire, aile, miras, eşya, borçlar, ceza, ticaret gibi hukukun bütün sahalarında yepyeni hukuk kurallarını tek başına getirmiştir. Hayatın bütün alanlarını kapsayan, düzene sokan, adalet ve hakkaniyeti sağlayan düzenlemeler yapmıştır. Bu kurallar sayesinde, son derece zulumlerin yaşandığı cahiliye devri sona ermiş, saadet asrı başlayıp yüzyıllarca süren İslamın huzur ve sükuneti o kurallar sayesinde yaşanmıştır.

Bunun tek bir açıklaması olabilir. O da bu Zat (asm)bu kadar kuralları kendi kafasından koymuş olamaz. O ancak Allah'ın bir elçisidir ve O'ndan vahiyle gelen kuralları bize bildiriyor. Bu gerçeği Kur'an bize çok ayetleriyle bildirmiştir:

"Ve (o, nefsinin) arzu(sun)dan konuşmuyor! O (söyledikleri) bildirilen vahiyden başka bir şey değildir." (Necim, 3-4)